

[Aksel Møller.]

af lov om leje og lov om boliganvisning, for at dette høje ting kan få lejlighed og tid nok til at beskæftige sig med det af den højtærede minister forelagte, langt mere vidtrækkende forslag til lov om leje og det deri optagne boliganvisningsforslag. Jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi ikke vil forhindre regeringen i at give rigsdagen den tid, der skal til for at beskæftige sig med dette store forslag, og vi tiltræder de forlængelsesforslag, som her foreligger, idet vi ikke med denne indstilling foregriber noget som helst med hensyn til vort standpunkt til det store forslag, som til sin tid kommer til behandling i tinget.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til de fremsatte lovforslag under hensyn til det meget, meget omfattende forslag til lejelov, som er fremsat, idet det jo er givet, at der ikke vil blive nogen lov ud af dette, inden de nugældende love udløber.

Alvilda Larsen: Trods den højtærede ministers fravær i dag vil jeg tillade mig at fremsætte et par bemærkninger om mit partis syn på disse forslag til forlængelse af loven om leje og loven om boliganvisning. Jeg vil på mit partis vegne udtale, at den højtærede boligminister ikke må vente betingelsesløs kapitulation fra vor side overfor den udskydelse af en egentlig revision af lejeloven og boliganvisningsloven, som der påny er stillet forslag om. Boligministerens hidtidige parlamentariske resultater på lejelovgivningens område efter nu snart 13 måneders funktion i det høje embede har indskrænket sig til, at datoen 31. maj 1948 ændres til 31. december 1948 og nu yderligere foreslås ændret til 31. marts 1949. Jeg ved, at lejerbefolkningen her i landet snart er utålmodig efter at se nogle mere håndgribelige resultater af den højtærede ministers virke.

I januar måned i år bad boligministeren indenrigsministeriets huslejeudvalg af 1946 om at fremkomme med forslag til løsning af fire væsentlige spørgsmål indenfor lejeloven, hvoraf ministeren fandt løsningen af i hvert fald de tre meget presserende; hensigten var naturligvis, at ændringerne skulle kunne forelægges rigsdagen så betids, at de kunne søges gennemført inden udgangen af maj måned.

Da huslejeudvalget ikke kunne blive enig om en huslejeforhøjelse til de private grundejere, skønnede ministeren, at det derefter heller ikke ville kunne enes om en ind-

stilling vedrørende andre spørgsmål, hvorefter han den 4. april opløste udvalget. I stedet for nedsatte ministeren omkring den 1. maj to embedsmandsudvalg, idet han dog samtidig oplyste, at ingen af dem — på grund af travlhed i ministeriet — ville kunne tilendebringe deres arbejde inden udløbet af rigsdagssamlingen 1947—48, hvorfor ministeren stillede forslag om og fik vedtaget, at såvel leje- som boliganvisningsloven forlængedes til udgangen af indeværende år.

Da mit partis forslag af 29. april 1948 om ændringer i og tilføjelser til lejeloven kom til første behandling her i tinget den 13. maj samtidig med den højtærede ministers forlængelsesforslag, afviste ministeren dette vort forslag, ja, henstillede, at vi trak det tilbage, idet vi til efteråret skulle få frem „et forslag til en dybtgående revision af lejeloven“.

Jeg beklager dybt, at ministeren ikke har holdt løftet af 13. maj i så henseende, og jeg har ikke fra ministerens side bemærket nogen som helst undskyldning for, at han ikke har holdt dette sit løfte. De fleste vil vist være enige med mig i, at i december måned er efteråret afsluttet. Da ministeren endelig den 3. december forelagde sit revisionsforslag, befandt vi os ikke tre uger fra vintersolhverv.

Jeg må på den foranledning, der gives mig i dag, overfor den højtærede minister kritisere, at det har taget regeringen og ministeren så lang tid at få forslaget frem på rigsdagens bord. Af de omdelte betænkninger fremgår det, at de to embedsmandsudvalg afsluttede deres arbejde i første halvdel af oktober måned, nemlig henholdsvis den 7. og den 14. oktober. Jeg kan ikke tro, at der for ministeriets embedsmænd har foreligget vanskeligheder med hensyn til udarbejdelsen af lovforslagene; jeg vil tro, at de pågældende embedsmænd efterhånden selv i søvne kan disse forslag udenad.

Stillingen er da den, at efter at sagens rette løsning blev sinket i månedsvi i huslejeudvalget, og efter at embedsmændene havde haft sagen til yderligere kulegravning i 5 måneder, er det regeringens og den højtærede boligministers personlige ansvar, at fremsættelsen for rigsdagen yderligere er blevet udskudt gennem hele oktober og november, i hvilken forbindelse jeg kan nævne, at arbejdsmængden her i tinget ikke har været overvældende stor, ikke større, end at der havde været rig lejlighed til at beskæftige sig med denne for landets tusinder af lejere så vigtige lovgivning. Jeg vil bede ministeren og tingets medlemmer